

Οργάνωση κι αγώνας στους χώρους δουλειάς για κλαδικές και συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις στο ύψος των αναγκών μας

Με παροιμιώδη καθυστέρηση και περνώντας κάτω από τον πήχη ακόμα και των δικών της χαμηλών προσδοκιών, η κυβέρνηση ανακοίνωσε χθες την κατάργηση του υποκατώτατου μισθού και την προς τα επάνω αναδιαμόρφωση του κατώτατου μισθού. Η αύξηση αυτή (στα 650 ευρώ μεικτά/546 καθαρά) υπολείπεται τόσο από τις υποτυπώδεις προεκλογικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ στο λεγόμενο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» (751 ευρώ) όσο κυρίως από τις ανάγκες των εργαζομένων οι οποίοι προφανώς και **δεν μπορούμε να ζήσουμε με εισόδημα 546 ευρώ**. Ακόμα και αυτή η αύξηση άλλωστε, δίνεται συνοδεία ανταποδοτικών μέτρων προς το Κεφάλαιο και είναι στην πραγματικότητα υπό αίρεση, δεδομένης της ψηφισμένης αλλαγής του αφορολόγητου ορίου για τα εισοδήματα, η οποία αν ισχύσει μηδενίζει στην πράξη την όποια αύξηση. Είναι επίσης, αντανάκλαση διαφορετικών τάσεων στο εσωτερικό του Κεφαλαίου, ανάμεσα σε εκείνους που ενδιαφέρονται πρωτίστως αν όχι αποκλειστικά για το χαμηλό κόστος εργασίας (εξαγωγικό κεφάλαιο, ΣΕΒ) και εκείνους που τους ενδιαφέρει επίσης να πουλήσουν στην εσωτερική αγορά (ΕΒΕΑ, ΕΣΣΕ κ.ά).

Εμείς θεωρούμε ότι έστω και αυτή η ελάχιστη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου τμήματος των εργαζομένων είναι μια θετική εξέλιξη και **οφείλεται στη συλλογική δύναμη της εργατικής τάξης, την οργάνωσή της και τις διεκδικήσεις της και όχι βέβαια στην καλή διάθεση οποιασδήποτε κυβέρνησης ή αφεντικού**. Είναι μάλιστα ελάχιστη, ακριβώς επειδή το εργατικό κίνημα και οι οργανώσεις του είναι εντελώς αναντίστοιχες των αναγκών των εργαζομένων και έχουν εσωτερικεύσει τη λογική της ήττας αν όχι της υποταγής στο Κεφάλαιο.

Οι εργαζόμενοι/ες δεν έχουμε τίποτα να κερδίσουμε περιμένοντας από οποιαδήποτε κυβέρνηση να μας επιστρέψει ένα μέρος από όσα χάσαμε κατά τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης. Είναι **υπόθεση της δικής μας οργάνωσης και του δικού μας αγώνα** να πάρουμε πίσω όσα μας αφαίρεσαν τα τελευταία 10 χρόνια και να διεκδικήσουμε ακόμα περισσότερα, να παλέψουμε ενάντια στην επισφάλεια, την υποαπασχόληση και τη μαύρη εργασία, που διόλου δεν αγγίζονται από το συγκεκριμένο μέτρο, και ασφαλώς να επιστρέψουμε στην **συλλογική αγωνιστική διεκδίκηση για κλαδικές και συλλογικές συμβάσεις με πραγματικές αυξήσεις**.

- Κανείς δεν ζει με 546 ευρώ. Πραγματικές αυξήσεις για να ζούμε όλοι/ες από τον μισθό μας.
- Οργάνωση στους χώρους δουλειάς για την ανάκτηση κλαδικών και συλλογικών συμβάσεων στο ύψος των αναγκών μας.
- Μείωση των ωρών εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς, δουλειά για όλους/ες
- Αποζημίωση των εργαζομένων για όσα τους έκλεψε το Κεφάλαιο τα χρόνια της κρίσης
- Συγκροτούμε ένα άλλο συνδικαλιστικό κίνημα, μακριά από τη λογική της ήττας και της υποταγής.